DE CORIANO▸ CAP▸ CXXIX▸

NOMINA.

Coriandrum. Corion quare uocatum.

KOPION, ἡ κορίαννον Græcis: Corion seu Coriannon Latinis, uulgo & officinis Coriandrum, Germanis, qui latinam seu officinarum appellationem imitantur, Coriander nominatur. Corio nomen fecisse cimices uerisimile est, quos folia & caules eius olent: κόρις enim Græcis insecti κόρις. id genus est, quod Latinis cimex dicitur.

FORMA.

Caulis Corianno exilis, sesquicubitalis, ramosus. Folium dum primũ erumpit Adianti, dein Fumariæ, odore graui. Flores candidos. Semen rotundũ ac nudum, firmum & diutinum. Radicem breuiusculam, ligneam, necp admodum fibratam.

LOCVS.

Amat terram pinguem, Palladio teste, sed & macro solo nascitur. Nunquam autem nisi satum prouenit.

TEMPVS.

Autumno dum semine prægnans est carpitur.

TEMPERAMENTVM.

Coriandri temperamentũ minimè frigidum ac simplex est, sed uariè coalitum & compositũ. Est enim copiosæ quidem amaritudinis particeps, quę in tenui simul ac terrestri substantia fundatur: sed & aquosæ humiditatis tepidę ei nõ parum inest. Habet etiã adstrictionis nõnihil, sicut paulò pòst ex Galeni uerbis clarius innotescet.

VIRES. EX DIOSCORIDE.

Hæc Dioscoridis uerba paulò pòst Galenus exibilat

Vim refrigeratoriã habet Coriandrum, unde illitum cum pane aut polenta erysipelatis, & herpetibus medetur. Epinyctidas, testium inflammationes, carbunculosq; cum melle & uua passa sanat. Cum lomento strumas & tubercula discutit.
D Lumbricos semen cum passo potũ pellit, geniturámq; auget. Largius tamen sumptum, mentem non sine periculo mouet, quapropter copiosiorẽ & cõtinuum eius usum cauere oportet. Succus cum cerussa, aut argenti spuma, necnon aceto & rosaceo illitus, ardentes in summa cute inflammationes iuuat.

EX GALENO.

Dioscorides reprehenditur.

Coriannon siue Corion, aut utcunq; uocare lubet. Vetustiores Græci Coriannon nominabãt, ac recentiores omnes medici Corion appellitant, sicut & Dioscorides refrigeratoriã esse herbam dictitans, sed perperã. Siquidem ex contrarijs constat facultatibus, plurimũ habens amaræ essentiæ, quam ostendimus esse tenuium partium, & terrenam, nec modicum etiam aqueę humiditatis obtinentẽ, quæ est facultatis tepidæ. Habet autem & adstrictionis pauxillum. Ex quibus omnibus uariè quidem agit ea quæ scribit Dioscorides, & non tantum ex refrigeratione. Cæterum ego cuiusq; particulatim actionis causam enarrabo, tametsi propositum fuerat mei unius duntaxat hoc in libro sententiã expromere. Sed fortè nihil obstabit, imò si uerum fatendum est, proderit nõnihil superiores methodos, quæ in paucis medicamentis sunt dictæ, hunc in modum repetere. Primum ergo nõ Dioscorides tantum, sed & alij complures medicorũ indeterminatè & citra limitationẽ de morbis pronunciant, sicut sanè hac quoq; tempestate non paucos reperias medicos insignes, præter alia, hac in re maximè hallucinantes. Interdum enim atra, liuida, frigidaq; reddita parte quæ erysipelas habuit, nec amplius refrigerantia poscente medicamenta, ceu antea, sed ea quæ infixum parti præter naturam humorem euacuent, ij tamen refrigerare perseuerant. Aliquando autem ad digerentia quidẽ transeunt, cæterum erysipelas sanare dicunt. Et sanè scribunt incipientibus etiamnum & crescentibus erysipelatis alia cõuenire medicamenta, aliaq; declinantibus. Verum res ita non habet. Necq enim erysipelas etiam uocari debet posteaquam inflammatio

eius

CORIANDRVM